

¿Un nou ajust impositiu?

JOSEP OLIVER

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 17 d'agost del 2010

Tal com es podia preveure, els pressupostos de l'Estat contemplaran canvis en la fiscalitat. A l'alça, lògicament. He defensat que un país com el nostre, amb un Estat de benestar no gaire generós i un volum de recaptació entre els més baixos d'Europa, necessitava augmentar els ingressos. I és per aquest motiu que em vaig oposar tant a la reducció de l'IRPF de Rato com a la posterior de Solbes, de la mateixa manera que vaig considerar un error la supressió de l'impost sobre el patrimoni. Ara s'hi ha sumat la peremptòria necessitat de tancar el diferencial entre ingressos i despeses públiques, tenint en compte que l'ajust en les finances de les administracions públiques que, entre tots, hem d'emprendre és, certament, molt important: reduir el dèficit des dels 110.000 milions d'euros del 2009 fins als escassament 35.000 milions el 2013. Les mesures instrumentades fins avui incideixen en aquelles partides que són conegudes, les de la despesa, mentre que en l'àmbit dels ingressos únicament ha estat l'IVA el que s'ha elevat. Per tant, es tracta d'un ajust que, fins ara, s'ha efectuat amb un marcat biaix cap a determinats grups socials i que, en pro d'obtenir el consens necessari per als esforços actuals i futurs, és necessari reequilibrar.

El ministre Blanco no ha precisat quin tipus de figures impositives s'estaven considerant. Espero que, almenys no de forma immediata per als pressupostos del 2011, l'IVA no figuri en les seves preferències, encara que és més que probable que s'hagi de tornar a elevar més endavant. Ara em sembla que el debat està en l'àmbit de la fiscalitat

sobre les persones físiques, ja que sobre societats existeix un ampli consens a mantenir la seva tributació actual.

Reequilibri

¿Quines mesures es poden prendre? Aquestes haurien d'abordar tant els aspectes patrimonials com els de renda. Per als primers, potser una reincorporació de l'extint impost sobre el patrimoni, o una figura similar com la que s'aplica a França sobre les grans fortunes, subministraria un senyal inequívoc de reequilibri en l'ajust en curs. Encara que els seus efectes recaptatoris seran sempre molt limitats. En canvi, modificacions en el tipus marginal sobre les rendes del treball, en els màxims de les rendes del capital (plusvàlues compreses) i un tractament més acceptable socialment de les rendes de les Sicav (potser com s'ha fet al País Basc) podrien tenir impactes recaptatoris més rellevants, al mateix temps que reequilibrarien els costos de l'ajust ampliant la base social sobre la qual s'ha d'assentar.